

Enigmística

Màrius Serra

MariusSerra@verbalia.com

Centonari de Jep Ferret

Després de la remor santjordiesca 62 publica *El crim perfecte* de Jep Ferret, un llibre de poemes d'aquells que no fan soroll. Aital crim comença amb una declaració de l'esmunyedís Jep, a qui poc que veureu mai exercir de poeta en públic: "Tinc un grapat de versos indecisos, / atemorits. Canvien de color / i se'm desfan, i callen. Tenen por. / Por dels lectors, els crítics, els narcisos. / Volàtil, breu, fugaç com un somriure, / tinc un recull de versos per escriure". Els versos jepferretians deuen ser volàtils, breus i fugaços com un somriure, però també són dels que et diuen torna-hi que no ha estat res. I hi tornes. "Jo i Jo, en la batalla, / i l'acolorada fosca. / Somni revelat pels núvols / diabòlics del capvespre. / Cos a cos, la lluita, sense / treva, sé que està perduda". Perduda? Perdre així no vol pas dir perdre-hi, sinó perdre-s'hi, i de grat. Entre tants poemes que viuen de fer-se el trobadís, plauen els camins secrets d'aquesta perdició que ens proposa Ferret. Altres lectors, els crítics i els narcisos ja diran el què, si els vaga, però a mi *El crim perfecte* jepferretia m'ha semblat un llibre suggerent i honest. "L'avi deia que l'aigua espatlla els camins. / Plou Rambles avall de les dues del matí / i aquest collons d'humitat que em xopa els mitjons / té gust de Barcelona". El seu avi també n'era, de poeta, tot i que ningú no en celebri el

Josep Carner ha estat 'simulat' per Jep Ferret. ARXIU

**En llatí
el terme 'cento'
designava
una capa feta
amb pedaços**

centenari, i no diré res més ni de l'un ni de l'altre. "El meu cadàver / rep l'ombra llaminera / de l'altra vida. / Dins l'embolcall de plomes / beuré la llum futura". Ferret clou el seu crim perfecte amb cinc deliciosos delectes a la propietat que recuperen l'antiga tradició dels centons. En llatí el terme *cento* designava una capa feta amb pedaços. Per analogia, un centó és una composició poètica elaborada amb versos ja exis-

tents recombinats que pren un sentit allunyat dels poemes originals. La regla d'or és no manllevar mai ni menys d'un vers complet ni dos versos seguits. L'escriptura centonària és un acte d'amor lector. Manllevem versos als autors que han escrit com nosaltres pensem o sentim. Recombinem els seus versos igual com el poeta abans ha recombinat les paraules i expressions de la deu d'on beu. El suplantem. Simulem el seu vol poètic com el pilot en pràctiques. Fruïm com Ferret ha fruit recombinant versos de Josep Carner, Salvador Espriu, Gabriel Ferrater, Joan Salvat-Papasseit i Joan Vinyoli en cinc centons superbs que, naturalment, inclouen un apèndix amb la procedència exacta (poema i poeta) de cada vers manllevat. Qui farà ara un centó amb versos de Jep Ferret?

Poesia

Andreu Subirats

On la paraula...

L'ull entorn

La Breu Edicions, 2006

*On la paraula s'avisava i es pensa,
i ben servit de fecundes vagàncies,
on la rebrotada omple les ràncies
voves del barranc, real aparença.
Lo pensament que se't gira i delecta
els revolts i el seu sot més raconer.
L'espill que es trenca, mirar-te i no ser,
fetus d'idea que es guerxa i s'infecta,
veritat inversa que t'ha mostrat,
ronsejant, lo sarabastall, los freds,
lo desig sadollat, no calen precés.
La certesa, ara, l'espill ha castrat
d'amagatall per neguits del destí,
les teues boqueres llavis endins
anellades amb anys com los bon vins,
dixades amb mà incerta abans, ahir.*

El poeta tortosí Andreu Subirats. SP

Càpsula

Carles
Hac Mor

Isabel Núñez

No hi ha qualificatius capaços d'abastar la puixança insòlita de les narracions del llibre *Cucigramas* (Edicions H₂O) d'Isabel Núñez. Ben intel·ligentment i amb una rara elegància de gran narradora, la brillant, esmolada i sempre mesurada autora hi va desplegant, amb agilitat i senzillesa, una escriptura que anem assaborint a manera de transcripció de vivències nostres. Perquè aquesta artífex dels mots encruats per l'habilitat literària hi assoleix el sùmmum del saber fer que la lectura sigui no només un plaer, sinó sobretot un peculiar i planer exercici de reflexió sobre el record d'allò que ens és com si ho haguessim viscut. Aquests fets i sensacions, els creem, els revivim, que diguéssim, tot llegint-los igual que si els anéssim escrivint. I si, estranyament, a algú no li fa el pes d'anar seguint el fil d'uns relats lleugers i que tanmateix hipnotitzen mentre, mot a mot, van desvetllant la curiositat-, segur que hi gaudirà d'una prosa que, sense cap estridència, ens transmet la infreqüent delectació d'anar teixint una matèria textual que no necessita ser sotmesa a uns arguments. Totes dues lectures possibles conflueixen en una experiència que ben poques vegades ens és donada per la literatura.

El quiosc | Pepo Tamarit

L'Avenç

Número 313. L'Avenç
Barcelona, maig, 2006

El dossier central es titula *Toros a Barcelona*, que és una ciutat més taurina del que molts es pensen i que va tenir tres places alhora.

Món UOC

Número 24. Àrea de Comunicació UOC
Barcelona, abril, 2006

La revista de la Universitat Obrera de Catalunya ens ofereix una entrevista a Cristovam Buarque, exministre d'educació del Brasil.

Revista Musical Catalana

Número 259. Palau Música Catalana
Barcelona, maig, 2006

Jordi Savall, Darina Takova, Montserrat Torrent i el pianista cubà Ramón Valle són alguns dels noms que hi apareixen.

El Ciervo

Número 662. El Ciervo 96
Barcelona, maig, 2006

Els temes del mes són la recuperació d'Amèrica Llatina, què volen els joves francesos, maneres de resar i el món judicial.

Qué Leer

Número 110. Comunicació y Publicaciones.
Barcelona, maig, 2006

Entrevistes a Carmen Posadas, Rafael Argullol, Francisco Martos i Frank McCourt, i les seccions de notícies i crítiques habituals.